

Decyzja Dyrektora Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy

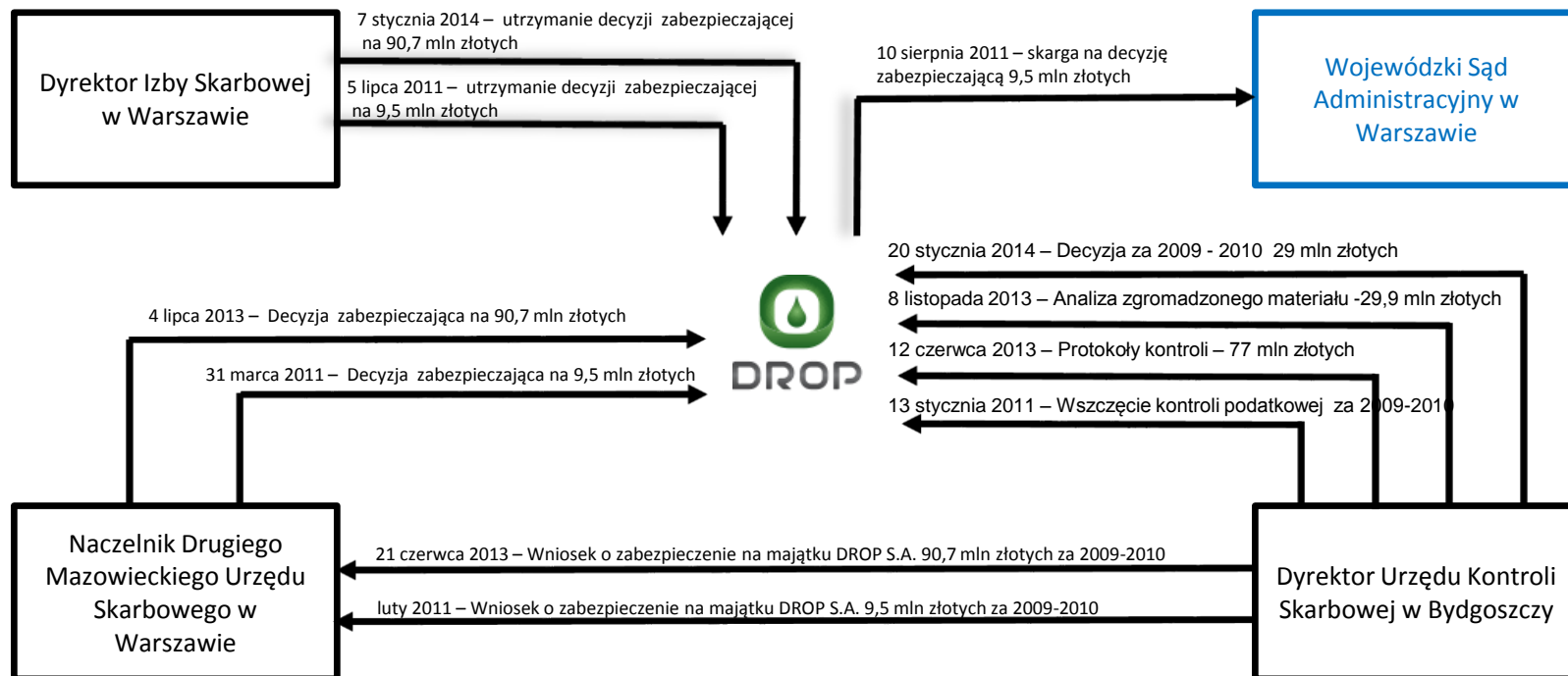
wydana dla DROP S.A. w dniu 20 stycznia 2014 roku

Agenda

- ▶ Opis decyzji Dyrektora UKS w Bydgoszczy
- ▶ Instrukcja kontroli koordynowanej
- ▶ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
- ▶ Rozprawa przed WSA w Warszawie w dniu 25 lutego 2014
- ▶ Podsumowanie

Opis decyzji Dyrektora UKS w Bydgoszczy

Schemat działań Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wobec DROP S.A.

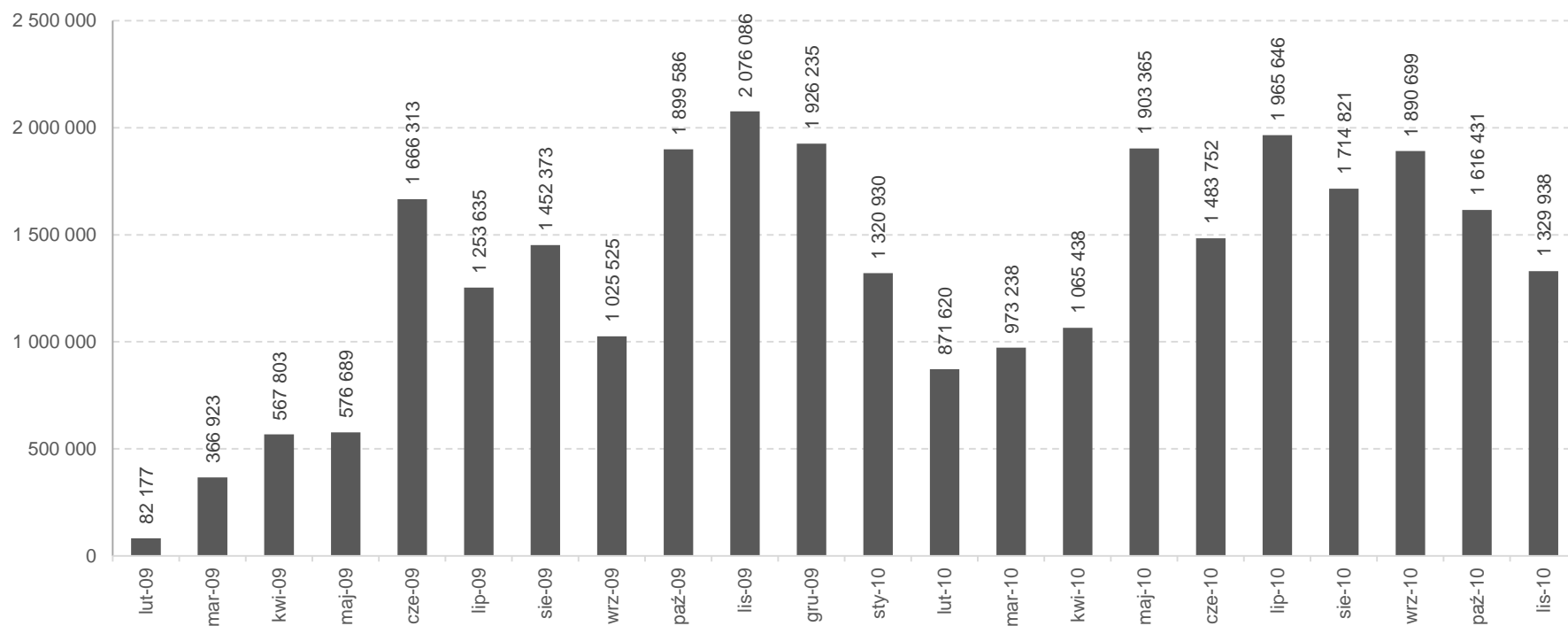

11 czerwca 2012 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej z 5 lipca 2011 roku w przedmiocie orzeczenia o zabezpieczeniu należności z tytułu nienależnie otrzymanego zwrotu podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2009 r. i 2010 r.

Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydając decyzję dla DROP S.A. całkowicie pominął tezy z sentencji wyroku (III SA/Wa 492/13) Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 24 września 2013 roku w sprawie skargi DROP S.A. na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie dotyczącej rozliczeń podatku od towarów i usług za 2006 rok.

Wartość kwestionowanych odliczeń podatku VAT przez Dyrektora UKS w Bydgoszczy

Wartość potencjalnych zaległości podatkowych według UKS Bydgoszcz

Do czerwca 2010 roku DROP S.A. otrzymywała regularnie zwroty podatku VAT w związku z eksportem złomu. Ze względu na zwroty każdorazowo przeprowadzane były przez urzędników Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie tzw. kontrole krzyżowe. W trakcie przeprowadzanych kontroli nie było szczególnych zaleceń weryfikacji dostawców kontrahentów.

Wiedza pracowników UKS w Bydgoszczy dotycząca nieprawidłowości w obrocie złomem

„Stwierdzić ponadto zależy, że co najmniej od 2005 r. wiadomo, iż w obrocie złomem działa wiele podmiotów, które tylko wystawiając nierzetelne faktury starają się udokumentować obrót tymi towarami, w sytuacji gdy źródło pochodzenia złomu jest nieznane. Z ogółu formalnych zabiegów Spółki wynika, że miała ona tego świadomość, w tym rozeznanie, co do konsekwencji prawnych jakie są związane z sytuacją niezgodności między treścią faktury a rzeczywistą transakcją co do osoby dostawcy. Proceder ten nakierowany jest na uzyskanie nienależnej korzyści w związku z wykorzystaniem systemu VAT. Jego istnienie wymusza na odbiorcach złomu powinność dokładniejszego weryfikowania rzetelności źródła dostawy towarów, a zwłaszcza tego, czy wystawca faktury jest faktycznym sprzedawcą nabywanego złomu oraz czy posiada dokumenty niezbędne dla legalnego obrotu tym towarem.”

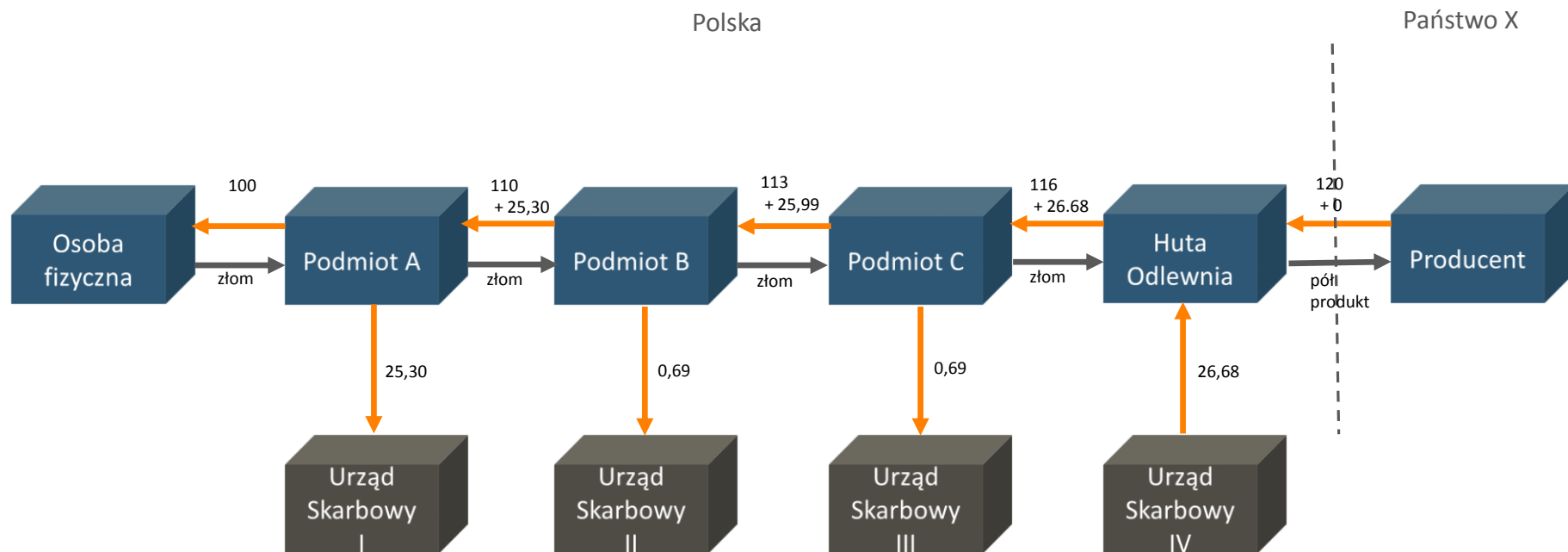
źródło: Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy, Decyzja dla DROP S.A. z 20 stycznia 2014 roku, str. 194

Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy od 2005 roku posiadali wiedzę na temat nieprawidłowości w obrocie złomem. W związku z powyższym dlaczego nie podjęli następujących działań:

- nie złożyli wniosku o wprowadzenie mechanizmu reverse charge w rozliczeniach podatku VAT w obrocie złomem,
- nie przygotowali ostrzeżenia dla podmiotów funkcjonujących w tym sektorze o potencjalnych zagrożeniach,
- nie przygotowali informacji o nieprawidłowościach dla pracowników urzędów skarbowych przeprowadzających tzw kontrole krzyżowe związane ze zwrotem podatku VAT wynikających z eksportu złom

W Wielkiej Brytanii organy podatkowe (HMRC) przygotowały w sierpniu 2003 roku [Notice 726](#) dla podmiotów działających w branżach wrażliwych. Notice 726 zawiera wykaz branż wrażliwych oraz zestaw przykładowych czynności, które powinien podjąć przedsiębiorca w kontaktach z kontrahentami w wymienionych sektorach.

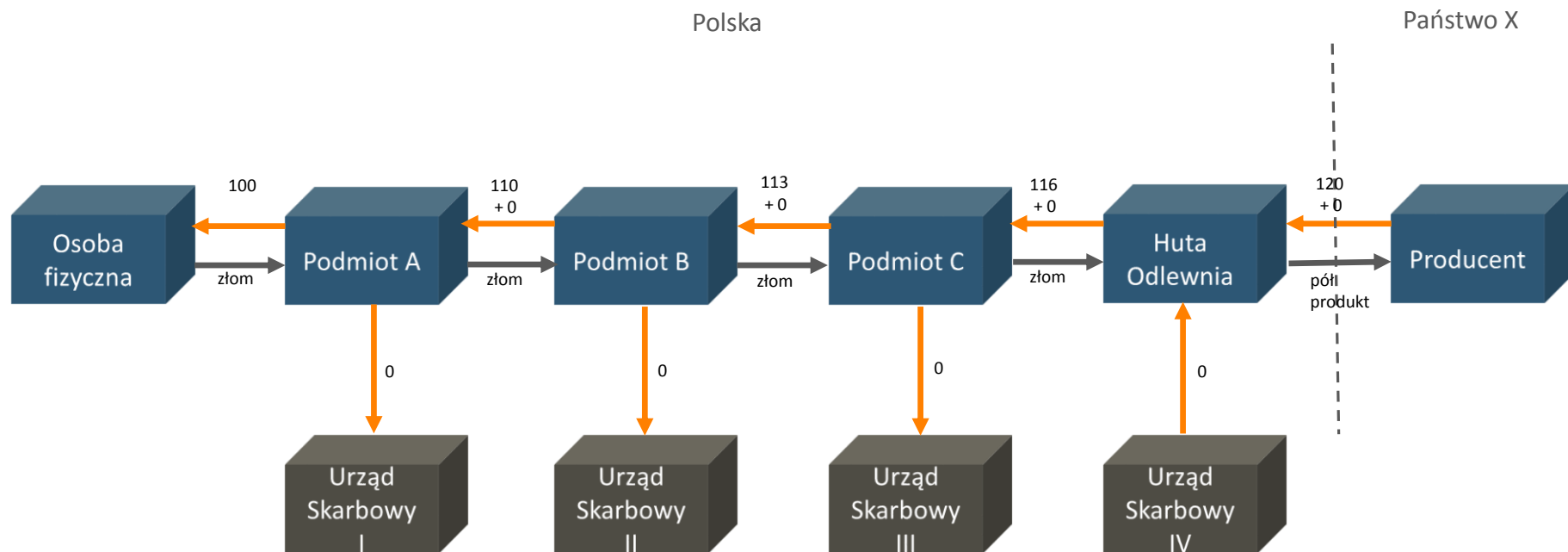
Rozliczenie podatku VAT do 1 kwietnia 2011 r. (przed reverse charge)

źródło: opracowanie własne

Zgodnie z powyższym schematem do 1 kwietnia 2011 roku urzędy skarbowe otrzymywały podatek VAT od poszczególnych podmiotów łańcucha obrotu złomem. Złom trafiał do huty lub odlewni, która dokonując eksportu półproduktów wytworzonych ze złomu zwracała się do właściwego dla siebie urzędu skarbowego o zwrot zapłaconego podatku VAT. W przypadku eksportu złomu przez Podmiot C, to właśnie podmiot C zwracał się o zwrot podatku VAT. W związku ze zwrotem VAT urzędy skarbowe dokonywały kontroli krzyżowych w hutach lub Podmiotach C (eksport złomu).

Rozliczenie podatku VAT po 1 kwietnia 2011 r. (po wprowadzeniu reverse charge w Polsce)

źródło: opracowanie własne

Zgodnie z powyższym schematem po 1 kwietnia 2011 roku podmioty dokonujące obrotu złomem nie płacą swoim dostawcom za towar wartości z podatkiem VAT. W związku z tym dokonując eksportu złomu lub półproduktów podmioty nie zwracają się do urzędów skarbowych o zwrot podatku VAT.

Mechanizm reverse charge a zwroty podatku VAT w latach 2005 - 2013

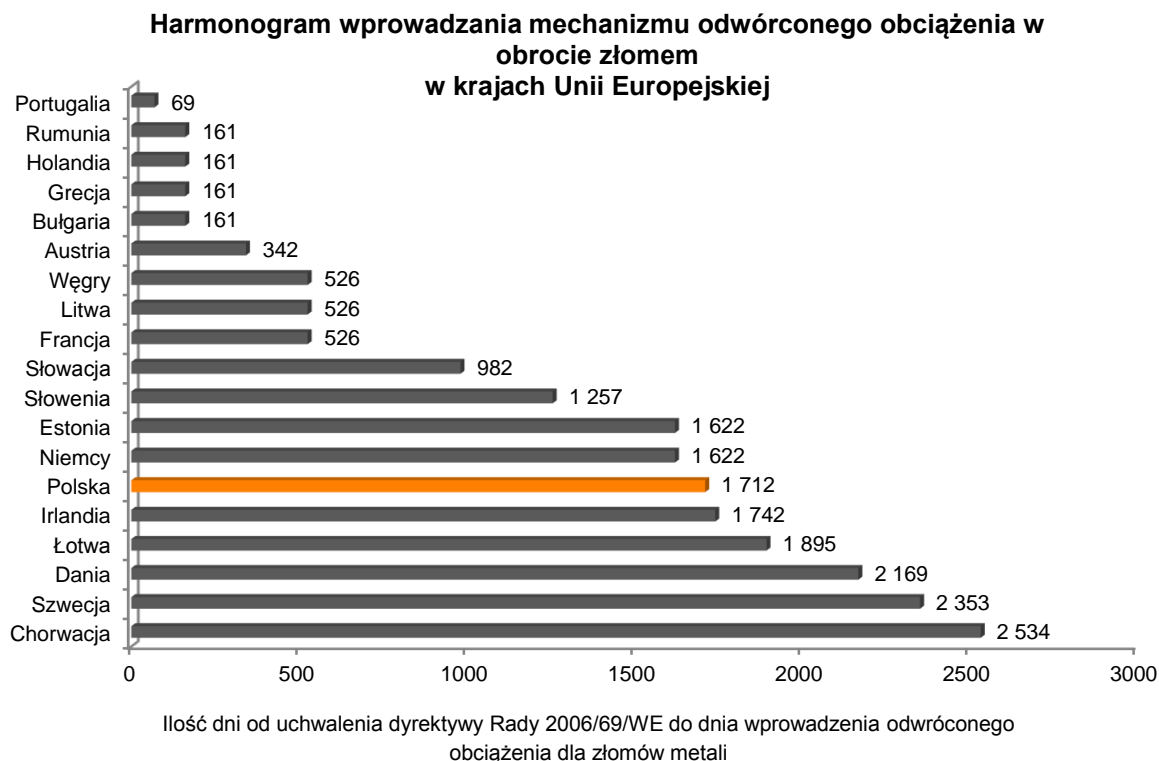
Eksport Polski złomów metali nieżelaznych (z uwzględnieniem stali nierdzewnej) do Chin, Indii i krajów Unii Europejskiej (EU-27)

Partner	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	I-IX 2013
Chiny (eksport w mln EUR)	14,5	18,1	16,1	25,7	28,2	19,5	17,9	31,5	21,0
Indie (eksport w mln EUR)	1,2	0,9	0,7	0,5	4,1	9,5	13,5	18,6	14,1
EU-27 (eksport w mln EUR)	233,4	448,8	555,5	499,0	315,7	576,3	561,6	492,0	375,5
Suma (eksport w mln EUR)	249,1	467,7	572,2	525,2	348,0	605,2	592,9	542,0	410,6
Średni kurs EUR/PLN	4,02	3,90	3,78	3,51	4,33	3,99	4,12		
Szacunkowy zwrot podatku VAT (w mln PLN)	214	389	462	393	321	515	136		

źródło: Eurostat, NBP

Do 1 kwietnia 2011 roku (wprowadzenia mechanizmu reverse charge) podmioty dokonujące eksportu złomu zwracały się do urzędów skarbowych o zwrot zapłaconego podatku VAT dostawcom. Kwoty zwrotu podatku VAT wynosiły rocznie około 400 mln złotych. Dokonanie zwrotu podatku VAT wiązało się z przeprowadzeniem tzw. kontroli krzyżowej. W skali kraju miesięcznie odbywało się kilkadziesiąt takich kontroli u eksporterów złomu. Po wprowadzeniu mechanizmu reverse charge podmioty eksportujące złom nie zwracają się o zwrot podatku VAT.

Mechanizm reverse charge w obrocie złotem w krajach Unii Europejskiej

Od 1992 roku w krajach Unii Europejskiej w przypadku wystąpienia wyłączeń podatku VAT w danej branży wprowadza się mechanizm reverse charge. Od 2006 roku wprowadzenie mechanizmu reverse charge w obrocie złotem umożliwia dyrektywa 2006/69/WE (obecnie uregulowane w 2006/112/WE).

Przykład faktury kwestionowanego dostawcy dodatkowy wymóg DROP S.A.

Faktura VAT
ORYGINAL / KOPIA^(B)
Nr 153/2010

SPRZEDAWCA
Firma: „MARMET”
Patryk Marks
ul. Kościuszki 81/80 87-100 Toruń
tel. 518-330-007
REGON 340634520 NIP 8562176453

NABYWCZA
Firma (imię i nazwisko):
Adres:
NIP: (2)

02-987 Warszawa, ul. Syta 1142 m. 1
Regon: 018990001
NIP: 526-24-99-339

2010.07.14
Grodzki

Data wystawienia faktury: 14.07.2010.
Data, miesiąc i rok (1)
Data, miesiąc i rok (1)
Data, miesiąc i rok (1)
Data, miesiąc i rok (1)

Lp.	Nazwa towaru lub usługi	Symbol (kolor, rozmiar, itp.)	Ilość	Cena jednostkowa bez podatku	Wartość towaru (usługi) bez podatku	Stawka podatku	Kwota podatku	Wartość towaru (usługi) wraz z podatkiem
1	ziom aluminium	kg	307	5	80178060	22		
2	ziom mosiądzu	kg	34	6	5022100	22		
3	ziom brzozy	kg	2462	15	303914580	22		
4	ziom miedzi	kg	30	20	00180000	22		
5	ziom miedzi	kg	404	18	401295360	22		
6	ziom miedzi	kg	60	18	50111000	22		
7	ziom miedzi	kg	894	11	30182860	22		
8	ziom miedzi	kg	1246	12	601569960	22		

Faktura zgodna z dokumentem
FZ: 153/2010
Wpisano do systemu płatności
pod numerem FZ: 153/2010
Opis: sprzedawca
Kraj: Polska
Data: 14.07.10
Podpis: [Podpis]
Data: 14.07.10
Podpis: [Podpis]

Sprzedawany złom jest pochodzenia krajowego ze źródeł legalnych. Sprzedawany złom nie zawiera materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Spółka wymagała w 2010 roku od dostawców następującego oświadczenia:

„Sprzedawany złom jest pochodzenia krajowego ze źródeł legalnych. Sprzedawany złom nie zawiera materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.”

Dopiero Rozporządzenie Ministra Środowiska z 9 grudnia 2013 r. wprowadziło wymóg następujący:

„Oświadczam, że odpad stanowi moją własność, nie jest obciążony prawami osób trzecich i nie pochodzi z kradzieży.”

Instrukcja kontroli koordynowanej

Kontrola w DROP S.A. zgodnie z instrukcją

12 stycznia 2010 roku Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów Maciej Krzewski wysłał pismo do Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy następującej treści:

„Departament Kontroli Skarbowej przesyła program kontroli koordynowanej „kontrola podatników dokonujących obrotu złomem” z uprzejmą prośbą o podjęcie działań kontrolnych zgodnie z założeniami organizacyjnymi określonymi w programie”.

DROP S.A. opublikowała instrukcję „Program kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010” w raporcie bieżącym [19/2013](#).

Instrukcja kontroli koordynowanej

1. Kontrolę nadzoruje Departament Kontroli Skarbowej Ministerstwa Finansów.
2. W kontroli uczestniczy 16 urzędów kontroli skarbowej, przy czym punktem wyjścia są urzędy kontroli skarbowej właściwe dla siedzib beneficjentów wskazanych na str. 9 i 10 niniejszego programu, tj.:
 - Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,
 - Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach,
 - Urząd Kontroli Skarbowej w Krakowie,
 - Urząd Kontroli Skarbowej w Poznaniu,
 - Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie (realizuje Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy).

źródło: Programu kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010 str. 21

W styczniu 2010 roku nieznani autorzy Programu kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010 wskazali DROP S.A. do kontroli przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy. Wszczęcie kontroli w DROP S.A. nastąpiło w styczniu 2011 roku.

Instrukcja kontroli koordynowanej – gromadzenie dowodów

Trzeba wziąć pod uwagę, iż tylko wielokrotne przesłuchania tych samych osób, zadawanie szczegółowych i w istocie tych samych, choć odmiennie sformułowanych pytań oraz przesłuchania różnych osób mogą doprowadzić do ujawnienia prawdy lub znalezienia podstaw do zweryfikowania wiarygodności świadka.

Gromadzenie kompletnego materiału dowodowego. Każdy kolejny dowód potwierdzający stanowisko kontrolujących jest zawsze pożądany i należy go przeprowadzić.

Dowody przeprowadzać należy w przemyślanej kolejności, by zablokować możliwość mactwa ze strony kontrolowanego lub jego popleczników.

źródło: Programu kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010 Podręcznik modelowej kontroli złomowej str. 15

Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dokonując kontroli w DROP S.A. ściśle postępował według powyższych zasad pomijając całkowicie naczelną zasadę w państwie prawa określoną w art. 121 Ordynacji podatkowej w brzmieniu:

„Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.”

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Wyroki i postanowienie w
sprawie należytej staranności

Wyroki TSUE dotyczące podatku VAT

– świadomość podatnika, należyta staranność

Data	Numer sprawy	Podmiot	Państwo
2006-01-12	C-354/03, C-355/03, C-484/03	Optigen, Fulcrum Electronics, Bond House System	Wielka Brytania
2006-02-21	C-255/02	Halifax	Wielka Brytania
2006-05-11	C-384/04	Federation of Technological Industries	Wielka Brytania
2006-07-06	C-439/04, C-440/04	Axel Kittel, Recolta Recycling	Belgia
2007-09-27	C-409/04	Teleos	Wielka Brytania
2008-02-21	C-271/06	Netto Supermarkt	Niemcy
2012-06-21	C-80/11 i C-142/11	Mahageben i David	Węgry
2012-09-06	C-324/11	Toth	Węgry
2012-12-06	C-285/11	Bonik	Bułgaria
2013-01-31	C-642/11	Stroj trans	Bułgaria
2013-01-31	C-643/11	LVK-56	Bułgaria
2013-02-28	C-563/11	Forwards V	Łotwa
2014	C-33/13	Jagiełło	Polska

źródło: curia.europa.eu

Ostatni wyrok dla podmiotu ze starych krajów Unii Europejskiej zapadł 21 lutego 2008 roku w sprawie Netto Supermarkt. Kolejne wyroki dotyczyły podmiotów, które weszły do Unii Europejskiej w ostatnich latach.

Sprawa C-563/11 – SIA Forwards V

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 28 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — SIA Forwards V przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Odliczenie podatku VAT naliczonego — Podatnik spełniający warunki wymagane przez prawo krajowe dla odliczenia podatku zapłaconego przy zakupie produktów i wobec którego nie została stwierdzona żadna nieuczciwa praktyka — Odmowa prawa do odliczenia podatku VAT w przypadku, w którym wykazano, że druga strona transakcji nie jest w stanie dostarczyć towarów znajdujących się na fakturze formalnie zgodnej z prawem.

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie odmowie przyznania odbiorcy faktury prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tego powodu, że biorąc pod uwagę oszustwa czy nieprawidłowości popełnione przez wystawcę danej faktury, transakcja związana z tą ostatnią jest uznana za rzeczywiście niedokonaną, chyba że ustalono, biorąc pod uwagę czynniki obiektywne i nie wymagając od odbiorcy danej faktury dokonania czynności sprawdzających, które nie należą do jego obowiązków, że odbiorca faktury wiedział lub powinien był wiedzieć, że dana operacja była związana z oszustwem podatkowym w zakresie podatku od wartości dodanej, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

Opis sprawy C-33/13 Marcin Jagiełło

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Polska) w dniu 22 stycznia 2013 r. - Marcin Jagiełło przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi (Sprawa C-33/13)

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marcin Jagiełło

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1 Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uznaniu za dostawę towarów sprzedaży dokonanej przez podmiot, który za zgodą innej osoby, w celu zatajenia własnej działalności gospodarczej, posłużył się firmą tej osoby?

Czy art. 17 Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on odliczeniu podatku z faktury wystawionej przez osobę, która jedynie firmowała sprzedaż towaru dokonaną przez inny podmiot, bez wykazania, że nabywca wiedział lub na podstawie obiektywnych okoliczności mógł przewidzieć, że transakcja, w której uczestniczy, wiąże się z przestępstwem lub innymi nieprawidłowościami, jakich dopuścił się wystawca faktury lub podmiot z nim współdziałający?

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=136929&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=434561>

Propozycje rozstrzygnięcia sprawy niekorzystne dla przedsiębiorstw

„W świetle powyższych uwag, **Rzeczypospolita Polska proponuje Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej** udzielenie następujących odpowiedzi na pytania prejudycjalne przedstawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi:

- 1) Artykuł 4 ust. 1 oraz ust.2 w związku z art. 5 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG należy interpretować w ten sposób, że przeciwstawia się on uznaniu za dostawę towarów czynności, które faktycznie nie zostały dokonane przez dostawcę faktury, który jedynie firmował działalność gospodarczą innego podmiotu.
- 2) Artykuł 17 dyrektywy 77/388/EWG sprzeciwia się przyznaniu prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktury wystawionej przez osobę, która jedynie firmowała sprzedaż towaru dokonaną przez inny podmiot, **bez względu na to, czy nabywca wiedział lub na podstawie obiektywnych okoliczności mógł przewidzieć, że transakcja, w której uczestniczy wiążące się z przestępstwem lub innymi nieprawidłowościami jakich dopuścił się wystawca faktury lub podmiot z nim współpracujący.”**

Stanowisko Republiki Greckiej

W świetle powyższych rozważań rząd grecki uznaje, iż na pytanie prejudycjalne należy odpowiedzieć w ten sposób, że z punktu widzenia prawa nabywcy do odliczenia naliczonego podatku VAT sprzedaż towaru dokonana przez podmiot używający za jego zgodą firmy innego podmiotu w celu ukrycia swojej własnej działalności gospodarczej nie stanowi dostawy towarów. Podobnie transakcja rzekomo dokonana między osobą używającą firmy rzeczywistemu sprzedawcy a nabywcą nie stanowi dostawy towarów. W związku z tym, nawet jeżeli nabywca działał w dobrej wierze i dołożył staranności dokonując transakcji z osobą podającą się za sprzedawcą, nie ma prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT wynikającego z faktury wystawionej przez tę osobę.

W razie nieprzyjęcia tego stanowiska i uznania, że mimo fikcyjnego charakteru omawiana sprzedaż stanowi dostawę towarów i nie wyklucza skorzystania z prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT, należy prawo to interpretować w świetle zasad wynikających z omówionego orzecznictwa Trybunału.

Propozycja rozstrzygnięcia sprawy korzystna dla przedsiębiorstw – Komisja Europejska

„W związku z powyższym Komisja proponuje odpowiedzieć na zadane pytania w następujący sposób:

Art.4 ust 1 i 2 oraz 17 ust 2 i 3 Szóstej Dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustawodawstwu krajowemu takiemu jak art. 88 ust 3a ustawy VAT, na podstawie którego podatnikowi odmawia się odliczenia podatku VAT wykazanego na fakturze i wystawionej przez innego podatnika niebędącego rzeczywistym dostawcą sprzedanego towaru, który był zamieszany w handel nielegalnym paliwem, jeżeli nie wykazano na podstawie obiektywnych przesłanek, że podatnik-odbiorca faktury wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja mająca stanowić podstawę do odliczenia wiązała się z oszustwem w dziedzinie podatku VAT popełnionym na wcześniejszym lub dalszym odcinku łańcucha dostaw i poprzez dokonany zakup przyczynił się on do dalszego oszustwa podatkowego. Do sądu krajowego należy zbadanie powstania takiej sytuacji.”

Komisja Europejska na podstawie dotychczasowego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazuje jednoznacznie, że nie można pozbawić podatnika odliczenia podatku VAT bez badania świadomości podatnika – odbiorcy towaru.

Rozprawa przed WSA w Warszawie w dniu 25 lutego 2014 roku

Wniosek DROP S.A. o zawieszenie postępowania prowadzonego przez Dyrektora UKS Bydgoszcz

10 czerwca 2013 roku DROP S.A. wystąpiła do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z wnioskiem o zawieszenie postępowań kontrolnych prowadzonych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej do „czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa opisanego dyspozycją art. 231 § 1 k.k., m.in. przez funkcjonariuszy publicznych” w związku z Programem kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złotem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010

19 czerwca 2013 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy odmówił zawieszenia postępowania kontrolnego w DROP S.A.

16 lipca 2013 roku DROP S.A. złożyła zażalenie na w/w postanowienie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

23 września 2013 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy.

25 października 2013 roku DROP S.A. złożyła skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie

21 listopada 2013 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie odpowiedział na skargę DROP S.A.

3 stycznia 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny wyznaczył termin rozprawy na 25 lutego 2014 roku

Dlaczego Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy po ponad 36 miesiącach kontroli w DROP S.A. nie wstrzymał się z wydaniem decyzji dla DROP S.A. 1 miesiąca, czyli do czasu wydania wyroku przez niezawisły sąd administracyjny w sprawie zgodności z prawem działań pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy?

Podsumowanie

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w ocenie Spółki nie przeprowadził większości wniosków dowodowych DROP S.A.
- Kontrola w DROP S.A. w ocenie Spółki przeprowadzona została zgodnie z instrukcją, a nie prawem obowiązującym w Polsce
- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję pomijając fakt, że 25 lutego 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie będzie rozpatrywać wniosek DROP S.A. o zawieszenie postępowania
- Pracownicy UKS w Bydgoszczy mając wiedzę od 2005 roku nie podjęli działań (mechanizm reverse charge, ostrzeżenia dla podmiotów zajmujących się recyklingiem metali i pracowników urzędów skarbowych) uniemożliwiających wyłudzenie podatku VAT w obrocie złomem.